

[Lorentzen.]

ængstelse på fremtiden, dog håber vi på, at viljen til at stansede inflationen må blive stærk og udbredt i alle kredse.

Inflationen vælter alle kalkulationer, den begunstiger sælgeren og den hasarde-rede disponent, den reducerer i stigende tempo opsparede kapitaler i kroner og øre, og den lader hånt om opsparingsens inderste væsen, der, som professor L. V. Birck en-gang i sin ungdom skrev i en lille bog om guldet, er den kloge ynglings afsavn og den gamle mands støttetav henimod graven.

Er nogle i dag i tvivl om, at den manglende opsparing i det store flertal af befolkningen har sin dybeste rod i frygten for, at infla-tionen fortsætter sin march fremad? Per-sonlig håber jeg ikke, at den, der søger at spare op, bliver gjort til Sorteper, for det har vort samfund ikke råd til. Mange teoretikere har iøvrigt i de senere år beskæf-tiget sig med, om den moderne velfærdsstat overhovedet kan eksistere, hvis den ikke tillader en stadig voksende inflation.

Ser vi på det fremsatte lovforslag om folkepension, er det jo rent bogstavmæssigt kort og overskueligt, da hele forslaget kun består af 13 paragraffer, hvoraf den sidste siger, at loven ikke gælder for Færøerne og Grønland, og den næstsidste, at loven skal optages til revision senest i folketingsåret 1962—63. Selvom nu beløbene, der er anført i forslaget, ikke virker overraskende store — ja, for den, der alene skal leve af en folke-pension og ikke tillige får aldersrente, vil folkepensionsydelsen vel være en hjælp, men heller ikke mere — vil det dog for statskassen komme til at dreje sig om store beløb; jeg vil tro, at det for den 6-årige periode antagelig kommer til at ligge et sted omkring 1 000 mill. kr.

Efter lovforslaget, som jo er bygget op på de ærede medlemmer hr. Bundvads og hr. Svend Jørgensens fælles forslag fra i sommer, skal folkepensionen finansieres gennem en særlig statsskat, der skal påføres skattebilletten. Forslaget undtager forlods en række personer, således dem, der er ansat i pensionsberettigende stillinger i stat og kommune, og desuden en del andre; endvidere personer, hvis bidrag efter den særlige indkomstberegning vil blive under 20 kr. årlig.

Skulle jeg gøre en enkelt bemærkning om

selve lovforslaget, skulle det være den, at jeg ikke forstår, hvorfor man ikke har ind-ført en bestemmelse om, at den, der venter nogle år med at modtage pensionen, skal have en forhøjet pensionsindtægt ganske ligesom den, der venter med at modtage sin aldersrente. Her ved folkepensionen vil der være dobbelt mening i det, hvis vi engang når at komme over til en egentlig forsikrings-mæssig ordning.

Der følger med lovforslaget en lang række udregninger over, hvordan den tænkte ekstra skat vil virke, og der opereres med brøker, som skal vise, at de 1½ pct., som lovforslaget bygger på de første 2 år, reelt ikke er 1½ pct., og der regnes med, at denne ekstra skat også er fradragsberettiget lige-som øvrige betalte skatter. Det kan måske nok være meget interessant at have disse tal, men jeg synes, det ville være ulige mere spændende, om vi havde fået kendskab til, hvor store skatterne skal være, når vi kommer op på fuld folkepension i tiden efter den 1. juli 1961, eller, hvis vi er dristige, kendskab til, hvor stor procenten vil blive, hvis beløbene forhøjes ud i fremtiden. Jeg ved godt, at der regnes med, at procenten efter den 1. juli 1961 vil stige til mindst 4, og vi får at vide, at ekstraskatten ikke alene skal finansiere folkepensionen, men tillige det tab, staten får ved, at denne skat må fradrages i indtægten. Det sidste formål synes efter vor opfattelse ganske at måtte ligge udenfor spørgsmålet om finansieringen af folkeforsikringen.

Venstre må iøvrigt indtage det stand-punkt, at det med de nuværende skatte-byrder må være mere end betænkeligt at forøge skattetrykket, for vi vil jo ikke blive stående ved disse forholdsvis beskedne 1½ pct., det bliver i hvert fald kun i de første to år, og det varer nok ikke så for-færdelig længe, før procenten ikke kan nøjes med at være 4, men må marchere højere op. Iøvrigt er det en misforståelse at tro, at en sådan vækst i udgifterne ikke påvirker alle kredse i landet; den vil også påvirke de kredse, der ikke direkte kan aflæse tallene på deres skatteblanket.

Venstre må derfor principielt henvise til, at udgifterne til forslaget bør søges dækket både gennem besparelser på statens nu-værende udgifter og ved udsættelse af en række forslag, hvis løsning efter vor op-